

Nr 1.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 22 april 1949 angående rätt för Konungen att åsätta särskild tullavgift.

I en den 22 december 1950 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 5, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över handelsärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 22 april 1949 (nr 180) angående rätt för Konungen att åsätta särskild tullavgift.

Rörande författningsförslagets lydelse tillåter sig utskottet hänvisa till propositionen (s. 1).

Beträffande vad departementschefen vid ärendets föredragning inför Kungl. Maj:t anfört får utskottet, i den mån detta icke framgår av den nedan lämnade redogörelsen för propositionens huvudsakliga innehåll, hänvisa till ovannämnda statsrådsprotokoll.

Propositionen innebär i huvudsak följande. Alltsedan år 1932 har riksdagen årligen bifallit av Kungl. Maj:t framlagt förslag till förordning angående rätt för Konungen att åsätta särskild tullavgift eller till förordning om fortsatt giltighet av då gällande förordning i ämnet. Den nuvarande förordningen, som utfärdades den 22 april 1949 (nr 180), äger jämlikt förordningen den 17 mars 1950 (nr 83) giltighet till och med den 30 juni 1951. Den fullmakt, som innefattas i nämnda förordningar, har hittills i praktiken icke utnyttjats. Genom anslutningen från svensk sida till allmänna tull- och handelsavtalet (GATT) har vårt lands handlingsfrihet i tullfrågor begränsats och ytterligare begränsning kan följa av de internationella tullförhandlingar, som för närvarande pågå i Torquay inom ramen för det allmänna tull- och handelsavtalet. Å andra sidan ha i nyssnämnda avtal även som i Havana-stadgan för en internationell handelsorganisation — vilken stadga ännu icke ratificerats av Sverige — vissa möjligheter lämnats de avtalsbundna länderna att ingripa mot dumpingföreteelser genom antidumping- och utjämningstullar. För dessa fall har 1949 års förordning angående rätt för Konungen att åsätta särskild tullavgift, ehuru den måhända formellt sett skulle kunna åberopas, icke ansetts lämpligen böra användas. I stället har genom förordningen den 12 maj 1950 (nr 164) angående rätt för Konungen att förordna om uttagande av antidumping- och ut-

jämningstullar Kungl. Maj:t bemyndigats att i förekommande fall förordna om uttagande av sådana antidumping- och utjämningstullar. Den fullmakt, som innefattas i 1949 års förordning angående rätt för Konungen att åsätta särskild tullavgift, torde dock under vissa förhållanden alltså kunna få betydelse som ett medel för att hävda svenska intressen. Med hänsyn härtill och då det handelspolitiska läget i världen fortfarande är ovisst, föreslås i propositionen att den nuvarande förordningens giltighetstid förlänges för en tid av två år. Härigenom skulle fullmakten komma att gälla till samma tidpunkt, då giltighetstiden för bemyndigandet att förordna om uttagande av antidumping- och utjämningstullar utgår.

Utskottet. Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts ifrågakvarande förslag, får hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 5, antaga det vid propositionen fogade förslaget till förordning om fortsatt giltighet av förordningen den 22 april 1949 (nr 180) angående rätt för Konungen att åsätta särskild tullavgift.

Stockholm den 30 januari 1951.

På bevillningsutskottets vägnar:

ADOLV OLSSON.

Närvarande:

från första kammaren: herrar Sjödahl, Heüman, Gustaf Elofsson, Franzon, Velander, Petrén, Falk, Niklasson och Einar Eriksson, samt

från andra kammaren: herrar Olsson i Gävle, Björklund, Orgård, Sundström, Nilsson i Kristinehamn, Persson i Svensköp, Sjölin, Vigelsbo och Gunnarsson.